

[Justitsministeren]

Jeg skal ikke komme med mange bemærkninger til det forslag, der er fremsat af Fælles Kurs, men jeg vil dog gerne erindre om, at da vi i 1983 behandlede den gældende udlændingelov, drøftede vi indgående betingelserne for og virkningerne af udvisning. Såvel i betænkningen fra udvalget, hvor Højesterets præsident var formand, som under folketingsbehandlingen var der enighed om, at der måtte sikres udlændinge en række reelle retssikkerhedsgarantier, når der var tale om udvisning. Og når man indfører retssikkerhedsgarantier, må de selvfølgelig gælde for alle, uanset hvem det er, hvilke standpunkter de har, og hvilket land de kommer fra.

Disse retssikkerhedsgarantier fremgår af udlændingeloven, og man kan vel sige, at de bygger på to hovedprincipper. For det første, at kun brud på den danske retsorden bør kunne føre til udvisning. For det andet, at en udlændings beskyttelse mod udvisning bør øges, jo længere den pågældende har opholdt sig her i landet. Når der efter min opfattelse kan ske udvisning i den sag, jeg lige har omtalt, skyldes det, at det også er et brud på dansk retsorden, den pågældende har gjort sig skyldig i.

De to hovedprincipper, jeg her har nævnt, synes jeg er rigtige, og de bør efter min opfattelse opretholdes. At bestemme, at en udlænding skal udvises alene som følge af udtalelser, der i mange tilfælde slet ikke vil være retsstridige her i landet, forekommer mig yderst betænkeligt og vil være i strid med helt grundlæggende danske retsprincipper.

Derfor kan jeg ikke give tilslutning til forslaget, men vil også foreslå, at det bliver afvist.

Ole Espersen (S):

Jeg er meget enig i det indlæg, justitsministeren lige fremkom med, og har derfor samme konklusion: Jeg synes, vi bør fastslå, at formålet med de to forslag efter min mening bør være og alene bør være et ønske om at beskytte de grupper her i landet, der har behov for beskyttelse. Det er f.eks. adoptivbørn af fremmed herkomst. Det er indvandrere, og det er flygtninge, som er udsat for hetz fra bl.a. nynazisters side. De bør beskyttes, og de er beskyttet efter straffeloven.

Som justitsministeren sagde, har vi efter et samråd i Retsudvalget opnået enighed om, at anklagemyndigheden skal se nøjere og efter

min mening med større alvor på den form for racediskrimination, som ligger i nynazisternes virksomhed.

Men derudover mener jeg ikke, at vi i øjeblikket har behov for mere. At nogle forherliger nazismen, at nogle forherliger krigsforbrydelser, at nogle siger, at der aldrig har eksisteret koncentrationslejre, synes jeg godt vi kan leve med og argumentere imod på fornuftig vis. Der er ikke nogen grund til at nedlægge forbud mod, at folk siger noget, som åbenbart for enhver er forkert og historieforfalskning. Det kan vi lade andre lande om.

Det er jo heller ikke kun nazismen, som har været årsag til grusom menneskerettighedsundertrykkelse. Det er der også andre ideologier der har, og de burde vel så i samme omfang forbydes, som man ønsker her at forbyde nazisterne og deres udtalelser.

Jeg synes også, at forslagsstillerne er ude på noget risikabelt, når de i bemærkningerne til beslutningsforslag nr. B 122 skriver, at det er deres opfattelse, at i sager som den for nylig fremkomne, hvor en tysk tidligere SS-mand, Thies Christophersen, har medvirket til krigsforbrydelser i dødslejren Auschwitz og er eftersøgt af de vesttyske myndigheder, skal de pågældende ikke på nogen måde kunne opholde sig i Danmark.

Han er efter min viden ikke dømt for krigsforbrydelser, tværtimod. Så det eneste, forslagsstillerne ønsker, er altså, at personer, der er eftersøgt af vesttyske myndigheder, ikke skal have lov til at opholde sig i Danmark. Det synes jeg nok er at gå meget vidt, hvis det er det eneste kriterium.

Jeg kan være enig med forslagsstillerne i, at vi muligvis ikke har benyttet os af den mulighed, vi har i Romtraktatens artikel 48, til at nægte arbejdstilladelse og tilladelse til at drive virksomhed til personer, som foretager noget, der er i strid med, hvad vi mener er ret og rimeligt her i landet. Men det forudsætter altså, at det er strafbart, som justitsministeren sagde; ellers bliver det, vi foretager os, for tilfældigt.

Af de grunde, men også fordi man i virkeligheden fra forslagsstillerne vil begrænse straffelovens § 266 b med beslutningsforslag nr. B 127, må vi afvise forslaget. Med det sidste mener jeg, at man siger, at vi skal pålægge regeringen at udarbejde lovforslag med sigte på et forbud mod al virksomhed og propaganda fra gamle